

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyně JUDr. Kateřinou Mrázovou, Ph.D. v právní věci

žalobce: P. R.
bytem X
t. č. VTOS Věznice Mírov

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 12. 2018, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce brojil svojí žalobou proti shora specifikovanému rozhodnutí žalované (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty námitky proti prvostupňovému rozhodnutí žalované ze dne 5. 9. 2018, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jíž byla

zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek uvedených v § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“).

2. Podkladem prvostupňového rozhodnutí byl posudek o invaliditě OSSZ Jičín ze dne 24. 7. 2018, podle něhož není žalobce invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u něj poklesla pracovní schopnost pouze o 30%. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce námitce. Novým posudkem o invaliditě vypracovaným ČSSZ dne 4. 12. 2018 bylo zjištěno, že se u žalobce nejedná o invaliditu ve smyslu § 39 odst. 1 ZDP, a že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u něj poklesla pracovní schopnost pouze o 20%. Přitom pro přiznání invalidního důchodu je potřeba takového poklesu minimálně o 35%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti bylo stanovení zdravotní postižení uvedené v kapitole V. (duševní poruchy a poruchy chování), položka 7b (poruchy osobností se středně těžkým postižením, stavy s podstatným narušením pracovního a společenského fungování, závažné maladaptivní chování, opakované situační dekompenzace), přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen „vyhláška ministerstva“), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-45%. Vzhledem k dokladovému rozsahu postižení bylo možné stanovit pokles pracovní schopnosti žalobce maximálně na spodní hranici, tj. 30%. I když je u žalobce společenské fungování narušeno, pracovní fungování narušeno nebylo. Vzhledem k nepodstatnému vlivu nepříznivého zdravotního stavu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti došlo ke snížení stanovené základní hodnoty 30% o 10 procentních bodů, protože celkově bylo určeno snížení pracovní schopnosti jen ve výši 20%. Důvodem ke snížení základní hodnoty byl nepodstatný vliv dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce na pracovní fungování. O invalidní důchod žalobce žádal opakovaně, opakovaně probíhá námitkové řízení, vyhověno mu však nebylo a invalidním nebyl dosud shledán, přičemž rozhodnutí mu byla opakovaně podobně zdůvodňována. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je smíšená porucha osobnosti s podstatným narušením společenského chování. Dle doložené dokumentace se žalobce 4x léčil na psychiatrii, vždy v souvislosti s užíváním drog, které užívá od 17 let. Osobnost žalobce byla hodnocena jako asociální, emočně nestabilní, závislá, anetická, avšak bez psychotické symptomatologie ve smyslu bludů a halucinací. Dle anamnézy žalobce utrpěl někdy v minulosti úraz levého oka – dle očního vyšetření ze dne 21. 3. 2018 je visus oboustranně dostatečný. Dále byly uváděny bolesti bederní páteře, kromě lehké kyfotizace hrudně-bederního přechodu je však nález zcela normální. Dále byl uváděn stav po zlomenině levé holenní kosti, avšak při normálním rentgenovém nálezu je pohyb kolene zcela bez omezení. Také stav po zlomenině malíku pravé ruky je zcela bez následků. Somatický nález žalobce je povšechně přiměřený, je oběhově a tlakově kompenzovaný, přiměřené výživy, pohybově bez omezení. Schopnosti žalobce využít dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti jsou de facto zachovány a je také schopen rekvalifikace. Námitky žalobce, že by pro své zdravotní potíže nemohl pracovat, žalovaná zcela odmítla.

II. Shrnutí žalobní argumentace

3. Žalobce v podané žalobě a jejím doplnění uvedl, že byl vyučen jako univerzální obráběč kovů v TOS Kuřim, avšak v důsledku zdravotních potíží a umístění ve VTOS ve Věznici

Shodu s prvopisem potvrzuje:

Mírov nemůže pracovat, resp. nebyl pracovně zařazen. Současně soud požádal o ustanovení právního zástupce v posuzované věci.

4. V doplnění žaloby prostřednictvím ustanoveného právního zástupce žalobce uvedl, že závěry správních orgánů v jejich rozhodnutí vychází z neúplně a nesprávně zjištěného skutkového stavu věci. Zdravotní stav žalobce není dobrý, jsou u něj omezeny jako pohybové, tak i duševní schopnosti, které jsou významné pro jeho pracovní schopnost. Uvedená omezení u žalobce trvají více než jeden rok. V důsledku nedobrého duševního stavu, způsobeného drogovou závislostí od 17 let věku, nyní umocněného výkonem trestu odnětí svobody, je vyloučeno, aby žalobce byl schopen jakékoliv pracovní činnosti, neboť se u něj objevují velké výkyvy nálad a tato porucha znemožňuje soustředění na zadaný pracovní úkol.
5. Prvostupňový správní orgán pochybil, pokud se spokojil se závěry MUDr. R. ohledně vyšetření psychického stavu žalobce dne 23. 10. 2017. Žalované je známo, že žalobce má sebevražedné sklony, přitom u žalobce bylo provedeno pouze psychiatrické vyšetření v časové návaznosti na popud o sebevraždu, tj. 23. 10. 2017. Podle žalobce však bylo potřebné, aby takové vyšetření proběhlo s větším časovým odstupem, aby bylo možné zjistit skutečný duševní stav žalobce, přičemž prvostupňový správní orgán se neměl spokojit pouze s jedním vyšetřením ze dne 23. 10. 2017.
6. Ačkoliv žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že došlo k zohlednění veškerých lékařských zpráv, žalobce tuto nalézací činnost pokládá za nedostatečnou, neboť nebylo přistoupeno k dalšímu psychiatrickému vyšetření. Vedle duševního zdraví je u žalobce narušeno zdraví i v oblasti pohybového aparátu, v důsledku čehož je omezen na schopnostech významných pro pracovní schopnost, tj. nemožnost klečat a ohýbat se. V rámci výkonu trestu odnětí svobody byl vyšetřen v nemocnici v Prostějově na magnetické rezonanci, avšak výsledky tohoto vyšetření nebyly žalobci ve Věznici Mírov sděleny. Pokud by byla u žalobce provedena další vyšetření stran jeho duševního zdraví, je otázkou, zda by bylo možné přijmout závěr o tom, že jeho duševní schopnosti významné pro pracovní schopnost jsou natolik vymizelé a trvají déle než jeden rok, že by to mohlo odůvodňovat přijetí rozhodnutí o tom, že žalobce je invalidní. K opakovaným vyšetřením duševního stavu žalobce však nedošlo, protože nelze určit, zda duševní stav žalobce je ustálen anebo dlouhodobým výkonem trestu odnětí svobody natolik dotčen, že došlo k vymizení duševních schopností žalobce nezbytných pro pracovní činnost. Výše uvedené žalobce znovu uzavřel tak, že oba správní orgány nevycházely z úplně zjištěného zdravotního stavu žalobce.
7. S ohledem na výše uvedené žalobce soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí žalované zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované k žalobě

8. Ve svém vyjádření k žalobě žalovaná mimo jiné uvedla, že napadené rozhodnutí není nezákonné, je obsáhle a dostatečně odůvodněno a jsou v něm uvedeny a konkretizovány veškeré lékařské zprávy, z nichž ČSSZ vycházela. Rovněž byla uvedena posudková rozvaha a byly vyhodnoceny všechny doložené lékařské zprávy, jakož i podkladová

Shodu s prvopisem potvrzuje:

lékařská dokumentace, přičemž tato byla shledána dostačující pro posudkové posouzení a nebyly v ní shledány rozpory. Přestože u žalobce jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje duševní schopnosti, nejde o stav natolik významný, aby odůvodňoval invaliditu. Posudek ČSSZ vycházel z objektivně zjištěného zdravotního stavu žalobce a jeho závěry pak byly převzaty do odůvodnění rozhodnutí o námitkách. Důvodem uznání invalidity není vlastní subjektivní vyhodnocení zdravotních potíží a zdravotního stavu, nýbrž jediné posudková rozvaha vycházející výhradně z objektivně zjištěného zdravotního stavu žalobce posudkovými lékaři dle platné vyhlášky o invaliditě. Pouze posudkový lékař je oprávněn posoudit zdravotní stav žadatele o důchod. Stejně tak je oprávněn posudkový lékař vyhodnotit dle platné vyhlášky předkládané lékařské zprávy a nálezy rozhodné pro posudkové řízení o invaliditě. Z těchto pak zjišťuje případné zdravotní postižení a též rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti. Zdravotní postižení je třeba podřadit pod správnou položku stanovenou vyhláškou o posuzování invalidity. Závěr o tom, zda se v případě pojištěnce jedná o invaliditu či nikoliv, a to výhradně dle platných právních předpisů, může učinit pouze posudkový lékař. Takto bylo také v případě žalobce postupováno, přičemž posudkové řízení proběhlo správně a objektivně, posudek nelze považovat za nedostatečný, neúplný či neobjektivní. Námitky žalobce byly řádně vypořádány.

9. Jelikož žalobce v žalobě nesouhlasil s medicínským posouzením svého zdravotního stavu a zpochybňoval i správnost stanovení míry procentuálního poklesu, když poukazoval na závažnost onemocnění po stránce pohybové i duševní, žalovaná soudu navrhla, aby byl vyhotoven nový posudek u příslušné PK MPSV ČR, která objektivně posoudí objektivní zdravotní stav žalobce a rozhodne o jeho zdravotním stavu, pracovní schopnosti a případné invaliditě dle platné právní úpravy.
10. Za současného stavu, kdy u žalobce nebyly objektivně prokázána a posudkově uznána invalidita, žalovaná soudu navrhla, aby žalobu zamítl jako nedůvodnou. Bude-li následným posudkem PK MPSV ČR shledána u žalobce invalidita a tento posudkový závěr bude náležitě odůvodněn, žalovaná ponechává rozhodnutí na úvaze soudu s ohledem na výsledky provedeního dokazování.

IV. Další vyjádření žalobce

11. V podané replice žalobce uvedl, že žalovaná podle jeho názoru ve vyjádření k žalobě připustila, že po stránce skutkové nemuselo její rozhodnutí vyjít z úplně a náležitě zjištěného skutkového stavu věci. Žalobce považuje návrh ze strany žalované na provedení nového posudku PK MPSV ČR za stěžejní důkaz, a to právě v otázkách délky či intenzity tzv. nepříznivého zdravotního stavu. Pokud by posudková komise zaujala jiný závěr ohledně zdravotního stavu žalobce, muselo by dojít ke zrušení napadeného rozhodnutí. S ohledem na výše uvedené tedy i žalobce navrhl soudu, aby byl přezkoumán jeho zdravotní stav Posudkovou komisí MPSV ČR.
12. V podání ze dne 7. 4. 2020 žalobce reagoval na vypracovaný posudek PK MPSV ČR. S obsahem tohoto posudku nesouhlasil. Upozornil také na nepřesnost ohledně jeho váhy a výšky, když váží 120 kg a měří 188 cm (nesprávné údaje v posudku MUDr. V.). Dále

Shodu s prvopisem potvrzuje:

žalobce rozporoval údaje vyplývající z propouštěcí zprávy ze dne 13. 10. - 18. 10. 2016 (MUDr. S.). Dále se žalobce ohradil proti tomu, že by před lékařem někdy tvrdil, že se nechal hospitalizovat ze zjištěných důvodů, protože tak dostane invalidní důchod a bude finančně zajištěn pro VTOS (jenž je přepokládán nejméně na 10 let). Uvedené tvrzení se nezakládá na pravdě a žalobce jej chce v rámci účastnického výsledku uvést na pravou míru. Žalobce by chtěl také uvést na pravou míru závěry ohledně existence smíšené poruchy s podstatným narušením společenského fungování, přičemž by chtěl sdělit, jak se tato porucha projevuje v každodenním životě.

13. V podání ze dne 11. 6. 2020 žalobce požádal o zproštění ustanoveného právního zástupce funkce zastupování v tomto řízení, dále požádal soud o to, aby nemusel být přítomen u nařízeného jednání z důvodu zdravotních potíží se zády.
14. Dále k vypracovanému posudku PK MPSV ČR žalobce uvedl, že všichni tři lékaři, kteří dosud o jeho zdravotním stavu rozhodovali, byli ženy lékařky. V posudku OSSZ Jičín bylo dokonce zmíněno, že žalobce byl odsouzen za vraždu těhotné přítelkyně, avšak žalobce je toho názoru, že to s posouzením jeho zdravotního stavu nemá žádnou souvislost. Také v psychiatrickém nálezu MUDr. R. byly chybné údaje, neboť žalobce navštěvoval psychiatrickou ambulanci v Tišnově již od 18 let. Také není pravdou, že žalobce zabil družku v konfliktu (protože jej urážela), nýbrž šlo o to, že to byla nešťastná náhoda a partnerka zřejmě vdechla potravinářskou fólii, kterou jí žalobce vložil do úst, aby se mu nevysmívala.

V. Jednání před krajským soudem

15. Krajský soud k projednání věci nařídil ústní jednání na den 19. 5. 2021, kterého se zúčastnil žalobce (prostřednictvím videokonference) a zástupkyně žalované (přítomna v jednací síni). V průběhu jednání soud zrekapituloval kompletní průběh soudního řízení a správního řízení, přitom vycházel ze spisů, které byly v této věci vedeny. K dotazům žalobce byl soudem detailně objasněn obsah soudního spisu, včetně všech listin doložených žalobcem nebo jeho ustanoveným zástupcem, a rovněž skutkový i právní náhled na věc. Žalobci byly vysvětleny zákonné podmínky pro přiznání invalidního důchodu, jakož i zákonný postup správních orgánů v těchto věcech. Soud dále provedl důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR ze dne 25. 9. 2019, jehož vypracování v této věci navrhoval žalobce i žalovaná. Obsahu posudku a jeho závěrům se bude krajský soud věnovat v následující části tohoto rozsudku. Žalobce soudu předložil následující listiny: potvrzení věznice o vyplacené odměně, potvrzení věznice o VTOS od 13. 4. 2017 do 16. 4. 2039, zpráva z úrazové nemocnice, 3x zpráva MUDr. M. – neurologie, základní list A1/1 o zdravotním stavu žalobce, lékařský posudek o zdravotní způsobilosti k práci – zdravotně nezpůsobilý, žádost odsouzeného o zařazení do práce, žádost odsouzeného o zařazení do práce ze dne 30. 4. 2021, výuční list žalobce ze dne 23. 6. 1995 v oboru obráběč kovů, osvědčení o doškolení a přezkoušení žalobce jako svářeče s platností do 15. 3. 2023, osvědčení o základním kurzu svařování ze dne 9. 1. 2004, 28. 6. 2010, 30. 7. 2010 s platností vždy na dva roky. Soud tyto listiny z procesní opatrnosti při jednání přečetl, nicméně z nich nemohl učinit závěry relevantní pro posuzovanou věc (navíc většina listin, především lékařské zprávy byly již součástí správního spisu a posuzovány posudkovými lékaři). Uvedené listinné důkazy tedy soud v daném řízení pokládal za nadbytečné. Návrh žalobce na provedení důkazu

vyšetřením jeho aktuálního psychického stavu soud rovněž pro nadbytečnost zamítl, když soud postrádá příslušnou odbornost k takovému posouzení (relevantní je pouze odborný názor posudkových lékařů). Dalším důvodem bylo to, že aktuální případné zhoršení psychického stavu žalobce by nemělo mít žádný vliv na zpětné posuzování již podané žádosti o invalidní důchod a mohlo by být maximálně podkladem pro podání nové žádosti o přiznání invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu. Pokud jde o psychický stav žalobce či pokles pracovní schopnosti s tímto související, pak toto již bylo předmětem posuzování posudkovými lékaři v třech posudcích (OSSZ, ČSSZ, PK MPSV ČR). Soud rovněž zamítl návrh na provedení účastnického výslechu žalobce pro nadbytečnost, neboť žalobce měl při jednání možnost, jak požadoval, vysvětlit své výhrady proti tvrzení, že se nechal hospitalizovat ze zjištěných důvodů a rovněž upřesnil či objasnil existenci smíšené poruchy a narušení společenského chování v jeho každodenním životě. Jelikož ve věci nebyly činěny další důkazní návrhy, soud ukončil dokazování a s uvážením konečných návrhů účastníků řízení přikročil k vyhlášení rozhodnutí ve věci samé.

VI. Posouzení věci krajským soudem

16. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalované podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“), a dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.
17. V nyní posuzované věci žalobce rozporoval závěr žalované v tom, že v důsledku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není invalidní, když jeho pokles pracovní schopnosti činí pouze 20% a nikoliv minimálně 35% a více. Žalobce měl za to, že je z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu invalidní. V tomto směru nesouhlasil s posudky o jeho zdravotním stavu provedenými v rámci správního řízení, když je označil za nedostatečné, protože vycházely z neúplně či nesprávně zjištěného skutkového stavu věci. Žalobce je omezen jak pohybově tak duševně, přičemž jeho nedobrý duševní stav je způsoben dlouhodobou drogovou závislostí (od 17 let věku). Zdravotní stav žalobce vylučuje jakoukoli pracovní činnost, neboť se u žalobce objevují velké výkyvy nálad a tato porucha znemožňuje jakékoliv soustředění na pracovní úkol. Posudek OSSZ se spokojil s vyšetřením MUDr. R., pročez pochybil. K posouzení zdravotního stavu žalobce nepostačuje jedno vyšetření. V případě žalobce nebyly zohledněny veškeré lékařské zprávy a nedošlo k dalšímu psychiatrickému vyšetření.
18. Podle § 38 ZDP má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se ad a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popř. byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo ad b) stal se invalidním následkem pracovního úrazu.
19. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v § 38 a § 39 ZDP. Ust. § 39 ZDP upravuje 3 stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně [§ 39 odst. 2 písm. a) ZDP]. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %,

avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně [§ 39 odst. 2 písm. b) ZDP], a konečně v případě poklesu nejméně o 70 %, jde o invaliditu III. stupně [§ 39 odst. 2 písm. c) ZDP].

20. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován (dále též schopnost rekvalifikace a schopnost využití zachované pracovní schopnosti).
21. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s.ř.s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz).
22. Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, procentní míry poklesu pracovní schopnosti, stupeň invalidity, den vzniku invalidity, den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35%, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov.

k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18, přístupný na www.nssoud.cz).

23. Krajský soud doplnil dokazování, tedy vyžádal a provedl důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR v Brně ze dne 25. 9. 2019. Krajský soud především shledal, že předmětný posudek má všechny formální náležitosti ve smyslu § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž PK MPSV ČR zasedala v řádném složení za účasti odborného lékaře – z oboru neurologie. Obsahově krajský soud shledal, že předmětný posudek vycházel z úplné zdravotnické dokumentace, žalobce nebyl jednání přítomen. Krajský soud považuje tento posudek za úplný a přesvědčivý ve smyslu ustálené judikatury. Posudková komise za účasti odborného lékaře hodnotila zdravotní stav žalobce na základě lékařských nálezů v posudkové dokumentaci, dále nálezů doložených v námitkovém řízení a založených ve zdravotní dokumentaci praktického lékaře a též předložených v průběhu řízení před komisí.
24. Po zhodnocení odborných lékařských nálezů uvedených a citovaných v posudku komise shrnula, že u žalobce jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, v jehož popředí je smíšená porucha osobnosti s podstatným narušením společenského fungování, přičemž pracovní fungování podstatně narušeno není. Žalobce byl opakovaně hospitalizovaný na psychiatrii většinou v souvislosti s drogovou závislostí. Poslední hospitalizace na psychiatrii v Brně byla od 5. 10. do 19. 10. 2017 poté, co byl předtím (od 30. 9. 2017) žalobce hospitalizován na interním oddělení se závěrem – pokus o suicidium. Následně byl žalobce propuštěn zpět do věznice na psychiatrické medikaci plně kompenzovaný, o čemž svědčí i psychiatrický nález MUDr. R. z 23. 10. 2017. Předchozí hospitalizace na psychiatrickém oddělení Vězeňské nemocnice Brno-Bohunice (13-18. 10. 2016) prokazuje po celou dobu hospitalizace kompenzovaný psychický stav (lucidní, orientovaný, klidný, adekvátní verbální kontakt, spokojená nálada, chování klidné, lehce přidržené, bez psychotické symptomatologie ve smyslu bludů a halucinací, bez sebevražedných tendencí atd.
25. PK MPSV ČR hodnotila pokles pracovní schopnosti žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu dle kapitoly V., položky 7b), přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. ve výši 30% (rozpětí 30-45%). Byť je možné postižení smíšenou poruchou osobnosti hodnotit jako středně těžké, na medikace kompenzované, tak narušení společenského fungování je u žalobce významnější, než narušení pracovního fungování. Jako obráběč kovů je žalobce schopen pokračovat s využitím dosažení své kvalifikace, navíc je schopen i rekvalifikace či přeškolení na jiné zaměstnání. Míru poklesu pracovní činnosti proto komise hodnotila na dolní hranici uvedeného rozmezí, tedy ve výši 30%. Při hodnocení bylo přihlédnuto i k dopadu ostatních chorob na celkový pokles pracovní schopnosti žalobce.
26. K námitce týkající se přítomnosti vertebrogenních potíží posudková komise zhodnotila doloženou i nově vyžádanou dokumentaci (viz obsah posudku). U těchto lékařských nálezů jde u žalobce o bolestivý páteřní syndrom, bez trvalých projevů kořenového dráždění, bez patologického neurologického nálezu či závažné patologie zjištěné při RTG vyšetření či při vyšetření magnetickou rezonancí (MR ze dne 19. 10. 2018 – zjištěna pouze protruze disků L2-S1, hernie disků nebyla zjištěna ani spinální stenóza). Pokud by měla

posudková komise zhodnotit bolestivý syndrom páteřní z hlediska poklesu pracovní schopnosti, je možné již i zde hovořit o dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu. Pokles pracovní schopnosti lze hodnotit dle kapitoly XIII., oddíl E, položka 1a), přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., kdy míra poklesu pracovní schopnosti činí 5%. Vzhledem k dosavadnímu průběhu je žalobce z hlediska vertebrogenních potíží schopen běžného pracovního zařazení s vyloučením extrémní fyzické námahy s přetěžováním páteře.

27. Doložené oční vyšetření ze dne 21. 3. 2018 prokázalo několik nevýznamných jizev na rohovce vlevo, které neomezují zrakovou ostrost. Nebyl zde tedy prokázán dopad na pracovní schopnost posuzovaného. Žalobce je po fraktuře levé holenní kosti (v minulosti moto nehoda). Na RTG snímku je normální nález, pohyb v koleni je bez omezení. Rovněž po fraktuře malíku pravé ruky nemá žalobce žádné funkční omezení. Žalobce je somaticky přiměřeně vyvinutý, kardiálně a tlakově kompenzovaný. Je přiměřeně výživný a bez funkčního omezení pohybového aparátu. Schopnost využití dosavadního vzdělání, zkušeností a znalostí je u žalobce zachována, žalobce je též schopen rekvalifikace.
28. PK MPSV ČR v předmětném posudku učinila závěr, že zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce neodpovídá žádnému stupni invalidity, což je v souladu i s předchozím posudkovým posouzením lékařem OSSZ Jičín i lékařem v námitkovém řízení prostřednictvím ČSSZ.
29. Jelikož v případě žalobce nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nebyl žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 ZDP.
30. Krajský soud považuje posudkové hodnocení PK MPSV ČR za úplné a přesvědčivé, neboť komplexně zhodnotila zdravotní postižení žalobce a jeho možnost vykonávat výdělečnou činnost. Soud považuje skutkový stav doplněný předmětným posudkem za řádně zjištěný a úplný. Vzhledem k výše uvedenému nebylo možné přisvědčit žalobci v jeho žalobních námitkách, neboť provedeným dokazováním bylo zjištěno, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl invalidní, protože jeho pokles pracovní schopnosti nedosahoval hodnoty nejméně 35%. V posudkovém hodnocení a závěru současně nebyly zjištěny nové posudkově významné skutečnosti, které by nebyly hodnoceny již v předcházejícím posudku.
31. Žalobce ještě v průběhu soudního řízení naznačil, že u něj došlo ke zhoršení zdravotního stavu, pročez např. žádal o aktuální vyšetření jeho duševního stavu (neprovedeno z důvodu výše uvedeného). K tomu soud uvádí, že aktuální zhoršení zdravotního stavu po vydání napadeného rozhodnutí žalované nemůže být v rámci tohoto soudního přezkumu hodnoceno. Krajský soud proto poukazuje např. na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2007, č. j. 4 Ads 125/2006-39, podle něhož rozhoduje-li *Česká správa sociálního zabezpečení o nároku na dávku, jejíž přiznání je podmíněno zdravotním stavem (zde: zvýšení důchodu pro převážnou bezmocnost, § 70 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení), vychází z odborného lékařského posouzení o zdravotním stavu, který je zjišťován k datu rozhodnutí správního orgánu. Zhoršení zdravotního stavu po tomto datu může být předmětem posouzení teprve na základě nové žádosti. Při posuzování invalidity se vychází především z odborného posudku PK MPSV ČR.*

32. Krajský soud tak shledal, že napadené rozhodnutí, jímž bylo potvrzeno prvostupňové rozhodnutí o přiznání invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně, bylo vydáno na základě dostatečně a správně zjištěného skutkového stavu. Soud sice chápe obtížnou situaci žalobce, nicméně v řízení bylo vycházeno z odborného lékařského posouzení jeho zdravotního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Případné aktuální zhoršení zdravotního stavu po tomto datu nemohlo být předmětem stávajícího posouzení soudem, když to lze učinit teprve na základě nově podané žádosti u příslušné správy sociálního zabezpečení. Krajskému soudu je známo, že žalobce u správních orgánů podává opakované žádosti o přiznání i invalidního důchodu, např. dne 31. 12. 2016, 16. 5. 2017, 5. 8. 2019 (nyní posuzovaná žádost byla podána dne 15. 1. 2018).

VII. Závěr a náklady řízení

33. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud žalobu zamítl jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 s.ř.s.
34. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované nelze náhradu nákladů řízení ze zákona vzhledem k povaze věci přiznat podle § 60 odst. 2 s.ř.s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 19. května 2021

JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
E. D.

Shodu s prvopisem potvrzuje:

